

er blevet ansat. Det ser ud, som om Administrationen vil tvinge dem igennem. Det kan ikke nytte, at den højtærede Minister vil skyde sig ind under, at han ikke vedblivende kan vende det døve Øren til og ikke selv kan sætte sig ind i Administrationen og vi andre ej heller. Jeg maa dog sige, at jeg har arbejdet paa Værkstedet i 15 Aar og arbejder der endnu, ganske vist kun om Sommeren, og jeg kender de Forhold, hvorom jeg taler.

Jeg ved ikke, om dette er det eneste Svar, vi faar paa Forespørgselen med Hensyn til de 2 Værkmestre, der er konstituerede. Hvis det er Tilfældet, er det i hvert Fald et nemt Svar: at det var nødvendigt sidste Aar at konstituere nogle Arbejdere som Værkmestre, det er at gaa lidt let henover Sagen. Jeg finder det mærkeligt, at man konstituerer 6 Værkmestre paa Trods af Rigsdagens Beslutning. Naar Rigsdagen har besluttet sidste Aar, at der ikke skulde ansættes flere Værkmestre, synes jeg, det er ejendommeligt, at Administrationen uden videre, uden Bemyndigelse og uden Penge konstituerer Værkmestrene og tager de nødvendige Penge paa en skjult Post. Jeg synes ogsaa, det er meningsløst nu at ansætte nye Værkmestre, da Jernbaneudvalget af 1911 — i hvilket man overvejer at indskrænke Værkmestrenes Antal — maaske om et halvt Aar er færdigt med sit Arbejde. Hvorfor kan man ikke i det kommende Aar, hvis det er nødvendigt, konstituere 2 Værkmestre? Dem kan man dog blive af med, hvis Udvalget kommer til det Resultat, at der er Værkmestre nok. Ansætter man nye Værkmestre, maa man beholde dem. Forskellen mellem Konstitution og Ansættelse af nye Værkmestre er kun Snoren omkring Kasketten. Arbejderne maa respektere en Mand, naar han bliver konstitueret, hvad enten han har Snor omkring Kasketten eller ej. Værkstedet er ogsaa udvidet derovre, hvorved Natarbejdet vil forsvinde, ogsaa derved spares der Værkmestre.

Jørgen Jensen: Skønt den højtærede Trafikminister ikke udtrykkelig nævnede den af mig omtalte Forbindelse mellem Jylland og Sjælland over Juelsminde—Refsnæs, gaar jeg dog ud fra, at ogsaa den maa blive draget med ind under de Overvejelser, som maa gaa forud for en væsentlig Ændring af Trafikforholdene. Jeg antager, dette ligger i den højtærede Ministers Udtalelse om, at alle herhenhørende Forhold skal blive nøje under-

søgte og overvejede. Jeg finder en saadan Antagelse saa meget naturligere, som jeg nys hørte den højtærede Minister erklære sig villig til paa ny at overveje Spørgsmaalet om en elektrisk Bane, hvorom han bemærkede, at det her egentlig kun drejede sig om at forære det engelske Selskab 50,000 Kr. om Aaret. Kravene til Trafikmidler gaar nu for Tiden ikke blot i Retning af Hurtighed, men ogsaa i Retning af Natdrift. Derfor har den Route, jeg forleden omtalte, som er fri for Grunde og kan besejles i lige Linie, absolut Fortrinnet, og den kræver absolut ingen Udgifter til kunstig Belysning. Af den ærede Ordfører hørte vi, at det nu var Meningen, at Aarhus—Kalundborg—Refsnæs Routen skulde lægges over Samsø, at den altsaa foruden Jernbane skulde have det dobbelte Antal Færger og Færgelejer. Dette taler ogsaa til Fordel for Juelsminde—Refsnæs-Routen. — Maa jeg tillige bede om, at man stiller sig saa villigt som muligt overfor Befolkningens Krav til Toggangen. Dette gælder Ønsket om, at Beboerne i en Del af min Valgkreds kan komme saa tidlig til Horsens, at de kan benytte Skolerne, og et Krav, som lyder ikke alene fra min, men fra mange Valgkredse, om, at et af Nat-togene Syd paa maa komme til at holde ved Mellemstationerne.

Ministeren for offentlige Arbejder (Thomas Larsen): Jeg vil overfor det ærede Medlem fra Aarhus (Samuelsen), som nu talte om Værkmestrene, og som udtalte, han havde den Opfattelse, at Administrationen vilde tvinge disse Værkmestre igennem, bemærke, at det vil Administrationen ikke. Administrationen vil aldrig tvinge Rigsdagen; den vil blot gøre det, som den bør gøre: Naar den ser en Mangel et eller andet Sted, som den skal have Rigsdagens Samtykke til at afhjælpe, da at henvende sig til Rigsdagen for at opnaa det. Man har i dette Tilfælde set en Mangel ved Tilsynet paa Værkstederne og derfor henvendt sig til Rigsdagen for at faa dens Billigelse til Ansættelse af 2 Værkmestre. Det er det, der er sket, og der er ikke sket noget som helst Forsøg paa at tvinge Rigsdagen. Det kan man ikke gøre, Rigsdagen staar frit.

Hyller: Jeg ønsker kun at gøre den korte Bemærkning om Anlægget af en Station ved Vigerslev, at der i det Andragende, der er indsendt fra Grundejerforeningen, omtales en Holdeplads, og at det